

Szellemi örökbefogadás
1956. szeptember 23.
Branham Tabernacle
Jeffersonville, INDIANA, USA

William Marrion Branham

Szellemi örökbefogadás (Spiritual adoption)

Köszönöm, Neville testvér. Jó reggelt, barátaim. Annyira örülök annak, hogy itt lehetek ma délelőtt, és hogy a pásztortól ilyen bevezetést hallhattam. Nagyon szép volt. Tudjátok, mivel a lovakról volt szó és arról, hogy ha a kantárt rájuk rakjuk, akkor ők tudják, hogy hamarosan munkára lesznek fogva. Én csak nagyon örülök annak, hogy az Úr bennünket is munka végző lovakká tesz, hogy még mindig van mit dolgoznunk. Ezért soha, soha nem vagyunk túl fáradtak ahhoz, hogy valamit az Úrért megtegyünk, bármi áron is. Bár nagyon fáradt vagyok ma, mivel az elmúlt napokban nagyon nehéz időszakon kellett keresztül mennem.

Californiába kellett utaznom, egy régi autón. Volt ám sok zötykölődés! Az egész út odafelé 53 óra hosszú volt, hajnali kettőkor érkezünk meg. Öt órakor kellett kelnem, hogy egy rádió műsorban prédikálhassak. Utána jöttek a Keresztény Üzletemberek, és ismét prédikálnom kellett az ő nemzetközi találkozójukon. Még aznap délután prédikáltam egy nagy baptista templomban is, és aztán... aznap éjszaka. És ez így ment tovább, pár óránként kellett szolgálnom, míg végül is hétfő este az Angelus templomban prédikáltam. Aztán éjjel 11-kor vonatra ültem, és 64 óra alatt hazaértem. Úgyhogy elképzelhetitek, tegnap előtt érkeztem meg, és egyszerűen...

És tegnap a feleségem ötven valahány telefonhívást jegyzett fel, ennyien hívtak, hogy menjek betegért imádkozni. Csak tegnap délelőtt, ötven valahány hívás. Persze, nem mindegyik volt helyi hívás. Voltak belföldi hívások is, mint pl. "Megtenné, hogy eljön Floridába?" "El tudna jönni *ide*? Louisville-ből beszélek." Ők... Hogy válasszam ki ötvenhármuk közül, egy délelőtre? Gondoljatok bele.

Így tegnap délután elmentem megnézni néhány kedves, szeretett barátunkat, és láttam, hogy micsoda gonosz is a betegség. Egy fiatalember, akit már évek óta ismerek, az egészség mintaképe volt, egy kisportolt alkatú fiatalember. Most kb. velem egyidős, de kilencven évesnek is kinéz. Henryville-ben fekszik, haldoklik. Az én itteni jó testvérem, Neville testvér barátja, Kermit Spurgeon; az édesapja az Evangélium hirdetője, és iskolai tanító, egy nagyszerű ember.

Ellátogattam az otthonukba, miután Neville testvér elmondta nekem, hogy a fiuk haldoklik, és nekünk adatott az a hatalmas kiváltság, hogy az Úr Jézushoz vezethettük őt, tegnap lett az ő lelkének üdvössége. A felesége és én egyetértettünk és komolyan imádkoztunk őerte, miután a rák már szinte teljesen fölemésztette őt; száz kilórol kb. negyven kilóra fogyott le. Hisszük, hogy ő ki fog tartani, és hogy Isten meggyógyítja őt. Nem tudjuk, hogy mi fog történni. De egy dolgot tudunk, és pedig azt, hogy ő átment a halálból az Életre. És elgondolom, hogy az ő szegény, öreg, már vak édesapja mit is gondolhatott, amikor meghallotta, hogy a fia elfogadta az üzenetet és megtért, annyi sok hosszú évnyi, fiáért való imádkozás után. "Neveld a gyermeked úgy, ahogyan neki járnia kell", látjátok. Tudom, hogy az édesapja jó példa volt az ő fia előtt.

Onnan New Albany-ba mentünk, egy Slaughter testvérnő nevű hölgyhöz, akinek az orvosok azt mondták, hogy talán este hat óráig még életben maradhat. Nagyon, nagyon szánalmas volt, míg arra vártunk, hogy odaérjünk. Teljesen más hely volt.

Egy fiatalember a szomszédom volt ott. Egy hétköznapi fiatalember volt, a Bell Telefontársaságnak dolgozott, huszon-egynéhány éves lehetett. Három vagy négy gyermek édesapja volt. A kislánya a minap elesett, és eltörte az egyik karját. A fiatalember karja erre egyszerre elkezdett zsibbadni; és megbénult. Az sem tudják, hogy pontosan mi is a baja. Ott fekszik, ott van.

Egyik dolog a másik után, betegség betegség hátán. Annyira boldog vagyok, mert van ebből kiút. Annyira boldog vagyok, hogy nem kell örökre itt maradnunk. Ti is? (A gyülekezet felel: Ámen.) Mit is tennénk, ha ezen a pestis telepen kellene örökre élnünk? Annyira örülök, hogy van egy nyitott ajtó. Hiszen ez a föld nem más, mint egy pestis telep. Ez... Amint azt hinnénk, hogy már minden a helyére került, megint valami újabb dologgal kell szembenéznünk, valami más dolog jön. De én annyira boldog vagyok, hogy van ebből kiút; annyira örülök, mert az Úr Jézus eljött és utat készített számunkra, a kimenekedés útját.

Tehát, ma délelőtt az én drága szeretett Cox testvérnőm elmondta nekem, hogy valaki más is jönni fog. A helybelieket kértük, hogy jöjjenek azok, akikért imádkoznunk kell, és akik lehet, hogy csak néhány percre tudnának itt maradni. Talán a szolgálat előtt imádkoznék értük, ha nekik már ilyen hamar el kell menniük.

Aztán, úgy gondoltam, hogy azok számára, akik maradni akarnak, egy rövid üzenettel szolgálnék, mivel rendkívül fáradt vagyok és innen egyből egy másik összejövetelre kell mennem. És így... A találkozó Chicago-ban jövő szombaton kezdődik.

Aztán, azt hiszem, eljött az órája annak, hogy az ország ezen része egy nagy látogatásra készüljön fel, mivel a mi nagyszerű testvérünk, Billy Graham fog Louisville-be látogatni, most a következő héten. Ugyanakkor kezd el ő szolgálni Louisville-ben, mint én Chicago-ban. Úgyhogy vissza fogok jönni, mert szeretnék vele személyesen találkozni, miközben ő itt lesz. Néhány barátom be fog engem mutatni neki. Voltunk ugyanazon városokban, a tengeren túl is, és sok más helyen, csak egyszerűen, mindig úgy történt, hogy nem tudtunk egymással találkozni.

És én komolyan kérem ezt a gyülekezetet arra, és a mai délelőttön itt összegyűlt embereket, hogy legyen a szívükben ez a louisville-i összejövetel.

Ezt így szeretném elmondani. Tudtátok, hogy az USA-ban elfogyasztott alkohol tartalmú italok 87 százaléka Kentucky állam Louisville városából származik? Nyolcvanhét százalék. Tudtátok, hogy a dohányárak 90 százaléka Kentucky állam Louisville városából származik? Tudtátok, hogy ez a Sátán királyi széke? Természetesen az. Természetesen az.

A világ egyik legkeményebb helyszíne ez, a körülöttünk lévő térség, amelyet meg kell törni az Úr Jézus Krisztus számára. Hányan kiáltottak és sírtak már, hogy megtörjön ez a terület az Úr Jézus számára! Nézzük Erickson-t, mindazokat, akik kimentek erre a területre, sírva, és hogy mennyire próbálkoztak és próbálkoztak és próbálkoztak. John Sprool minden erejével azon volt, hogy megtörje ezt a területet az Úr Jézusnak. Mások is ott álltak a szintéren, szerte az itteni városokban, próbálkoztak, és nem tudták azokat megtörni az Úr Jézus számára.

Úgy gondolom, hogy Billy Graham a világ egyik legjobban ismert személye, legalábbis vallás tekintetében, a véleményem szerint. Természetesen vannak püspökeink és érsekeink. De, az én véleményem szerint ő az Evangélium hirdetője, Isten embere. És ezért úgy gondolom, hogy ő... Keresztény hadviselőkként együtt, szerkesszük egybe önmagunkat és a szíveinket, imádkozzunk azokért az alkalmakért, mint eddig még soha. Kérjük Istent, hogy valamilyen módon adjon nekünk lelkeket, és rombolja le a Sátán királyi székét, hogy zárják be a szeszfőzdeket és égessék le a dohány gyárat, és hogy teljenek meg a templomok és hogy a régi jó módon töltsék ki a drága Szentlélek. Az Úr áldása jöjjön!

Kezdesnek van számotokra valami, ami egy kicsit más lesz. Az én testvérem egy kisbabát szeretne bemutatni az Úrnak. Azt hiszem, hogy ezt megtehetjük a betegekért való imádság előtt, ha az Úr úgy akarja. Gertie testvérnőt kérném, hogy jöjjön a zongorához. És akiknek csak vannak kisbabáik...

A Bibliában azt láthatjuk, hogy... Sok-sok ember nevezi ezt a dolgot megkeresztelésnek, hogy egy kis vizet csorgatnak rájuk, ezt nevezik csecsemő keresztségnek. Nos, ez rendben is volna. Igen. Ne okozunk fájdalmat a picinek, és én biztos vagyok benne, hogy ez így rendben van. Mások, ők más módon végzik ezt el. De mi mindig azt szeretjük, hogy amennyire csak lehet, az Ige szerinti eljárásnál maradjunk ennek az elvégzésénél is. És a Bibliában ezt úgy végezték, a Bibliában azt látjuk, hogy egy helyen sem kereszteltek meg kisbabákat. Volt...

Nos, az Ó Szövetségben körülmetélést végeztek.

Kérnék néhány elöljárót a gyülekezetből, hogy a testvérnőt hozzák ide előre, erre az oldalra, amíg a kicsikért imádkozunk, a testvérnőt, aki a feszítő keretben van. Megfelel ez így neked, kedves testvérnő? Csak egy pillanat az egész. És mi...

Tehát, az Ó Szövetségben ők körülmetélték a kisbabát. És a... körülmetélték a kisbabát.

Az Új Szövetségben csakis azt látjuk, hogy ők a kicsinyeket az Úr Jézushoz hozták, aki az Ő kezében felemelte őket, és megáldotta őket. Azt mondta: "Engedjétek a kisgyermekeket Hozzám jönni, ne tiltsátok el őket, mert az ilyeneké az Isten országa."

Ha van itt még más anyuka, kisbabával, akit szeretnének bemutatni az Úrnak, akkor mi most ezt örömmel megtesszük. És most... figyelmesen.

Nos, hogy hívják a kisfiút? (Az édesapa mondja: Robert Lynn.) Egy kisfiú, Robert Lynn. Nos, ez gyönyörű. Nos, ez... Úgy tudom, hogy örökbe fogadtátok ezt a kisbabát? Ebből látszik, hogy milyen az anyuka szíve a gyermek felé. És ha belegondolunk, hogy nekik nem lehetett kisgyermekük, bár nagyon szerettek volna felnevelni egyet, ezért örökbe fogadták ezt a picit. Tudjátok-e, hogy mi mindannyian örökbe fogadott gyermekek vagyunk? Isten annyira szeretett bennünket, hogy az Ő Fia, Krisztus Jézus

által örökbe fogadott bennünket. És, emlékezzünk rá, hogy ahogyan ez az apuka és anyuka is belegondolt abba, hogy ennek a picinek nem volt otthona, ők otthont adtak neki, hogy felneveljék és táplálják őt. Nekünk sem volt otthonunk, ezért Isten adott nekünk egyet.

Egy örökbe fogadott gyermek. Robert Lynn Branham a neve, nagyon kedves, aranyos baba. Most hajtsuk meg a fejünket.

Drága Mennyei Atyánk, a napok teltével milyen sok apuka és anyuka emelte fel hozzád az ő kicsinyét! És Te azt mondtad: “Engedjétek a kisgyermekeket Hozzám jönni, ne tiltsátok őket, mert ilyeneké az Isten országa.” Ennek a kisgyermeknek nem volt otthona, de kapott egy otthont, és Te helyezted az ő szívébe, hogy így szeressék ezt a gyermeket.

És, Atyánk, imádkozunk, hogy Te áldd meg ezt az anyukát és apukát, ahogyan nevelik ezt a gyermeket. Hadd legyen ő az imádság otthonában felnevelve, hadd tanuljon meg gyülekezetbe járni, és az Úr Jézusért élni. Áldd meg, drága Mennyei Atyánk.

És, most, ha Te itt lennél ezen a földön, mulandó testben, ahogyan mi itt állunk ma délelőtt, ők ezt a kisbabát a Te kezébe adnák. De Te a mennybe mentél, és elrendelted, hogy a szolgálatodat a Te visszatérésedig vigyük tovább. És, Atyám, amint az én vér szerinti testvérem ezt a kisbabát az én kezeimbe helyezi, én Neked adom őt Krisztus Nevében. Áldd meg ezt a gyermeket, hogy hadd éljen ő egészségben és erőben, hogy hadd növekedjen, hogy Téged szolgálhasson. Áldd meg az apukát, az anyukát és az egész otthont. Neked adjuk őt, az Úr Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Az Úr áldjon meg téged, Agnes, légy igazi anyuka; és te, Jesse, igazi apuka ennek a babának. Isten áldása legyen minden erőfeszítéseinkben. Isten legyen veletek.

Hogy vagytok? Hogy hívják a kisbabát? (A testvérnő válaszol: Robert Darrel.) Egy másik Robert. Nos, ez nagyszerű. Egy Robert Darrel. És hogy hívnak téged? (A testvérnő felel: Robertson.) Te vagy az ifjabb. (Igen.) És a vezetőkéneved? (McCloud.) McCloud. (Üres hely a szalagon, Branham testvér imádkozik a kisbabák bemutatásakor.)

A kéréket behozva, a kéréket behozva,
Örvendezve jövünk, a kéréket behozva.
Délelőtt vetünk, éjszaka vetünk,
Délben vetünk, és este is vetünk,
Közeleg az aratás, a begyűjtés napja,
Örvendezve jövünk, a kéréket behozva.

Nos, ez nagyszerű. A kéréket hozzák be: ezt teszik az apukák és az anyukák. Az Úr Jézushoz hozzák őket.

A feszítő kereten lévő testvérnő van közöttük a legrosszabb állapotban, amint mi láthatjuk. Hiszen feszítő kereten van. És mi... Ha van bárki... Ő még szeretne várni egy pár percet, hogy hallja az Üzenetet, mielőtt imádkoznánk érte. Úgy gondolom, hogy ez így tényleg nagyszerű. Ha van valaki, aki nem tudna várni, és el kell mennie, azért nagyon szívesen imádkoznánk most, kérlek, emeljétek fel a kezeteket. Ha nincs ilyen, akkor a gyógyító szolgálat rögtön a... a rövid üzenetet fogja követni, próbáljuk azt is összhangba hozni a vasárnapi iskola menetével. Rendben. Akkor olvassunk az Igéből, aztán elhangzik az Üzenet, és aztán kerítünk sort a betegekért való imára.

És most, mielőtt elkezdenénk, szeretném, hogy tudjátok, hogy nagyon helyes a betegekért imádkoznunk, hiszen imádkoznunk kell egymásért.

Annyira örültem, hogy mikor California-ba értem, sorra látogathattam azokat a zsúfolásig lévő gyülekezeteket. Cliftonban egy egész lakótömbnyi helyen álltak kinn az emberek, az utcán, mert bizonyosságot akartak tenni. És sorra mondták: “Branham testvér, rákos voltam. Te imádkoztál értem. Én-én vak voltam. Én ez voltam.”

Igy végigmenni az utcán, ilyen érzéssel! Magamban gondoltam: “Istenem, milyen lesz, amikor átmegyünk majd arra a másik oldalra? Ott vannak ők, tíz ezreivel állnak.” És milyen csodálatos dolog lesz az akkor! Tehát, akkor, a mi kis itteni erőfeszítéseink nem fognak olyan sokat jelenteni. Most addig próbálkozunk, amíg azt érezzük, hogy tovább már nem tudunk eljutni, szinte a végkimerülésig próbálkozunk.

Ilyenkor jön a Sátán, és azt mondja: “Mi a haszna mindennek? Miért csinálod mindezt?”

De aztán, amikor az ilyen nagy dolgokra gondolunk, az mindent megváltoztat. Az mindent... mindent mássá tesz.

Nos, mielőtt az Igéhez jönnénk, ismét imádkozzunk.

Mennyei Atyánk, hálás szívekkel jövünk Tehozzád. Valóban, Uram, te ismered az ember felépítését. Te tudod, hogy mennyire erőtlene és törekenyek vagyunk, és hogy mennyire gyengék vagyunk. Uram, hogy is lehetünk így a Te szolgálid, az ember, de Uram, Te a Te kegyelmedből szolgálidnak hívtál el bennünket. Uram, mi tudjuk jól a mai délelőttön is, hogy mennyire méltatlanok vagyunk, és azt kérjük Tőled, hogy fogadjál el bennünket. Atyánk, kenjél fel minket a Te Szentlelked kenetével, és szöld hozzánk azokat a bátorító szavakat, melyeket a Te Szent Igédben szóltál. Imádkozunk, hogy a Szentlélek vigyen minden Igét a mi szívünkbe, ahová annak lennie kell, gyökerezzen meg az bennünk és nagy örömet hozzon elő, az üdvösség fáit. Add ezt meg, Atyánk.

Gyógyítsd meg a betegeket és a szükségben lévőket. Tudjuk, hogy ők is itt ülnek. Sokan messzi mérföldekről jöttek, motelokban szálltak meg, és várták az alkalmat, hogy imádkozhassunk értük. Annyira örülünk ennek a hatalmas kiváltságnak, Urunk, hogy tudhatjuk, hogy Te itt vagy, hogy meggyógyítsd a betegeket.

Istenem, a legbetegebb közöttünk, tudjuk, a bűnös férfi és asszony. Imádkozom, Mennyei Atyám, hogy a mai napon Te egy különleges módon adjál kenetet, és mentsd meg az elveszetteket. Minden elveszett férfi és asszony hadd jöjjön édesen a Te kegyelmed királyi székéhez és térjen meg, ezt kérjük Krisztus Nevében. Ámen.

Az Úr adja az Ő áldását az Ige olvasására, ahogy hozzákezdünk Ahhoz. Mindig nagyon hittem az Igét. Itt, néhány estével ezelőtt, beszéltem valahol a prófétákról, akik felmentek prófétálni. De Mikeás... miután négyszáz próféta szilárd falat állított fel. Mégis, Jósafát azt mondta: "Nincsen még egy közülük?" Mégegy, miután négyszázan már feladták az Igét?! De Mikeás az Isten Igéjénél maradt. Tudta, hogy valami ott nincs rendben.

És amíg csak hallunk bármit, ami nem az Isten Igéje, tudjuk, hogy valami nincs rendben. Egyszerűen nem hangzik helyesnek. Jézus azt mondta: "Az én juhaim hallják az Én Hangomat, és idegent nem követnek."

És köszönöm, hogy imádkoztatok ott kinn, az Angelus templomi ébredésért. Az első este ott... A templomba csak öt ezer öt százan férnek be. Hat ezret beengedtek, és a tűzrendész bezáratta az ajtókat, másfél órával azelőtt, hogy én odaértem az Angelus templomhoz. És a mi drága Úr Jézusunk milyen csodálatosan mentette meg az elveszetteket és gyógyította meg a betegeket! Gyönyörű volt. És másnap...

A mi kis Hicks testvérnőnk, aki itt a vasárnapi iskola tanítónk volt, találkozhattam az ő férjével és gyermekeikkel is. És találkoztam Ben Bryant testvérral, és mindazokkal, akik tőlünk költöztek oda, nyugatra, az ottani közösségbe. Milyen szép viszontlátás volt, hogy újra ott láthattuk őket!

Máté evangéliumának 17. fejezetében, ez lenne a ma délelőtti olvasmány. Csak egy részét szeretném ennek a szövegnek felolvasni. Az Úr adjon nekünk értést az Ő Igéjéből.

"És hat nap múlva magához vette Jézus Pétert, Jakabot és ennek testvérét Jánost, és felvitte őket magukban egy magas hegyre. És elváltozott előttük, és az Ő arca úgy ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehér lett, mint a fényesség. És íme megjelent ő nekik Mózes és Illés, akik beszéltek Ővele. Péter pedig megszólalván ezt mondta Jézusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk. Ha akarod, építsünk itt három hajlékot, Neked egyet, Mózesnek is egyet és Illésnek is egyet. Mikor ő még beszélt, íme, fényes felhő borította be őket; és íme szózat lett a felhőből, ezt mondva: Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm, Őt hallgassátok."

Az Úr adja az Ő áldását az Ige olvasásához.

Gyakran láthatjuk, amint Isten emberekkel "tárgyal". Isten mindig szeretett beszélgetni az emberrel. Sokszor, ha az Ó Szövetségben megfigyeljük, láthatjuk, hogy Isten hogyan találkozott az emberrel. Mindegy, hogy éppen hány emberről van szó, Isten találkozik az emberekkel. Egyszer egyszerre ötszáz emberrel találkozott. Volt úgy is, hogy hetven emberrel találkozott. Volt úgy is, hogy tizenkettővel. És volt úgy is, hogy hárommal. És aztán volt úgy is, hogy csak eggyel. És mindegy, hogy Isten már hányszor találkozott emberekkel, Ő nagyon szereti az emberekkel való találkozást, beszélgetést.

Tehát, bár ma délelőtt ez a gyülekezet talán szám szerint vagy méret szerint nem olyan nagy, mint a mai hatalmas székesegyházak, de Isten akkor is kedvét leli abban, hogy találkozzon velünk. Mivel Ő mondta, hogy "ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az Én Nevemben, Én ott leszek közöttük."

És az a kép, amit ma szeretnénk itt látni a Szentlélek által, ahhoz órák hosszáig kellene ezt az Igerészt tanulmányoznunk, igen, sőt azt mondom, hogy hetekbe is telhetne az. És már évek óta

belemerülünk Ennek a tanulmányozásába, és mégis, csak felét sem tudtuk kimeríteni ennek a csodálatos Igének, és talán soha nem is fogjuk tudni.

Mivel Isten szava nem olyan, mint az ember szava. Az ember szavának van egy bizonyos jelentése, vagy kifejezi azt az időszakot, amikor az elhangzott, viszont Isten Szavának minden korban Örök jelentése van, ahogy Az minden korba belekerül. Minden nemzedék kézbe veheti ugyanazt az Igét, mert Az az Isten ihletett, Örök, örökké tartó, soha el nem múló kijelentése. Mindegy, hogy Az... amikor az apostolok olvasták Azt az ő idejükben, Az nekik is ugyanazt jelentette; amikor Wesley olvasta Azt az ő korában, és Luther az ő napjaiban, és Kálvin az ő idejében. Mégis, ma is, Az ugyanolyan gazdag és tündöklő, és ugyanolyan hatással bír, mint akkor, amikor Azt hirdették, mert Ez Isten Szava.

A mi szavaink egyszerűen annyit mondanak: "John, gyere át hozzám, annyira örülnék, ha láthatnálak téged." Ez a mi szavunk és csak annyit jelent: "John, gyere át hozzánk."

De amikor Isten szól, az Örök. A halhatatlan, örökké élő Teremtő Isten lélegzetének lehelete Az. Ezért, így, nincsen módunkban az, hogy megtaláljuk Isten bármilyen kifejezésének is a teljes jelentését. Az minden korra és minden nemzedéknek szól.

Most, ebben az esetben... ami ma délelőtt előttünk áll, az az, hogy Isten három egyénhez beszélt.

Most, *három*, először is, ez a "tökéletesség" Isten által kiválasztott száma. Isten hármat választott, és a három Isten száma a tökéletességre. *Hét* az "imádat" Isten által kiválasztott száma. *Ötven* a "jubileum" Általa kiválasztott száma. *Negyven* a "kisértés" száma. A három pedig az *Ő* száma, amit mára kiválasztott számunkra.

Tehát a három a tökéletesség száma, hogy Isten tökéletes: az Egy igaz, Örök Isten három megnyilvánulásban mutatja meg az *Ő* Istenségét: Atya, Fiú, Szentlélek. Ez nem azt jelenti, hogy három különböző isteni személy van. Egy Isten van, aki három módon képviseli Magát. Isten nem három. Isten egy. De, az Istenség három módon nyilvánul meg, a földön három megnyilvánulási formában tökéletes az egy, igaz és élő Isten.

Ábrahámnak égő bokorban jelent meg és vezette Izrael gyermekeit Isten, az Atya Nevében, ami a sátort körülvevő Világosság volt, amely vezette őket az ő vándorlásukban. Isten, az Atya. Aztán az Atya, ahhoz, hogy megbékélést hozzon Isten és ember közé...

Ahogy nemrégiben itt beszéltem erről, azt hiszem, amikor utoljára voltam itt, a galambról és a bárányról beszéltem. Hogy Isten hogyan, egyedül... Senki más nem végezhetne volna el. Istennek a földre kellett jönnie, és Magának elvégeznie a munkát. És mikor *Ő* a Fiát mutatta be egy bárány formájában, minden teremtmény legszelídebbikében, és amikor Önmagát egy galamb formájában mutatta be, ami az égen repülő madarak közül a legszelídebb. És *Ő* azért tette ezt, hogy megmutassa nekünk, hogy csakis a szelídség lakik a szelídségben, és csakis az alázat lakozik az alázatban. Ezeknek össze kell illeniük.

Az ácsok, vagy a famunkások tudják mit jelent két munkálandó darab összecsisztatása. Az egyikken egy kiálló nyelvecske van, a másikon pedig az a kis sín, amibe a nyelvecske illeszkedik. A két falapot úgy helyezzük össze, hogy az egyik lap nyelvecskéjét végig a másik lap sínjébe illesztjük bele. És ahogy összecsisztatjuk őket, azok nagyon szorosan illeszkednek egymáshoz. Ha vizet is öntünk rájuk, akkor annyira megdagadnak, hogy a nyelvecske és a sín közötti nyíláson még a levegő sem tud átmenni.

És amikor a hívő és Isten... Isten annyira tökéletes, hogy a hívő bevágása és formálása által, ők ketten összeilleszkednek. Péter azt mondta: "Térjete meg és keresztteljedtetek meg az Úr Jézus Krisztus Nevében a ti bűneitek bocsánatára, és veszitek a Szentlélek ajándékát." Látjátok? Ennyire teljessé teszi őket!

Aztán amikor Isten lejött galamb formájában, megnyugodott a Báránynon és a Bárányban lakozott, és soha nem hagyta el a Bárányt, mert ők egyek voltak. Ez volt a világon megtörtént egyik legnagyobb esemény. Csak néhány percig tekintsük meg ezt, a mi Igerészünkön kívül, hogy mennyi és föld hogyan ölelkeztek össze. Hogy Isten és ember hogyan békéltek meg egymással! Hogy az egekben repülő teremtmények és a mezőkön lakó állatok hogyan lettek egyek, amikor Isten és ember megbékélt egymással, az Ember, Úr Jézus Krisztus által. Micsoda gyönyörű dolog!

Ahhoz, hogy Istennel maradjatok, maradjatok gyengédek. Isten gyengéd. Ahhoz, hogy Istennel maradjatok, maradjatok a szeretettel. Isten szeretet. Maradjatok szelídek. Maradjatok... Soha ne elégedjete meg magatokkal. Mindig Rajta függjete. Soha ne a saját gondolataitokat használjátok; az *Ő* gondolatait vegyétek. És vegyétek Azokat a ti testi elmétekbe, újra és újra ismételve őket. És mondjátok: "Ó, Isten, minden kétségemet vedd el, és minden gondolatom hadd legyen a Te minden

gondolatod.” És ti, betegek, tegyétek ezt, miközben beszélünk. Vegyétek el, vessétek el a betegség gondolatát. Isten gyógyító gondolatait vegyétek magatokhoz, Azok legyenek a ti gondolataitok.

“Gondoljatok ezekre a dolgokra”, mondja a Biblia, “ami dicséretre méltó, ami erényekben gazdag.”

Hármukhoz, Isten hozzájuk beszél. Nos, a három egy megerősítés. Ő Magával vitte Pétert, a hitet; Jakabot, a reményt; és Jánost, az emberszeretetet. “Hit, remény és emberszeretet, e három.” Ha van hited, reményed és szereteted, akkor te közel vagy a Mennyek Országához, a három nagy dolog. Isten ezeket megerősítésként vette, mert “két vagy három tanú bizonyosságára áll meg minden elmondás.”

Aztán ismét, ez bemutatta azt is, hogy hogyan helyezték el a fiúgyermeket. Az Ó Szövetségben, amikor fiú született egy családba, a fiú nevelőt kapott maga mellé, aki nevelte őt és vigyázott rá. A fiú édesapja nagyon elfoglalt ember volt, az ő királysága fölött. Minden kis királyságot úgy hívtak, hogy egy ház.

A King James fordítás szerint a János 14-ben a következő áll: “Az Én Atyám házában sok lakóhely van.” Ez nem teljesen hangzik helyesnek a nyugati emberek füle számára, akik a házat és a lakóhelyet két különböző dolognak fogjuk fel. Azonban a Biblia írásának idejében, a lakóhely a házban volt benne, a ház pedig a királyságot jelentette.

Ennek az apának szolgálói voltak a földjén mindenfelé, tucatjával. És amikor fia született, az apa kiválasztott egy művelt, alázatos embert, egy szíve szerint való embert, az ő királyságának egy tagját, hogy fia nevelője legyen. Az apa csakis ilyen személyt helyezett a fia mellé.

És mennyire úgy van, hogy az Atya ma a legjobb Nevelőt helyezte az Ő gyermekei fölé, te és én fölénk. Egy kiválasztottat, az Úr Jézus szívét és lelkét, aki az Isten gyönyörködésében növekedett fel.

Mennyire ki kell választani azt a nevelőt! Neki nagyon okosnak kell lennie, egy kiválasztott embernek, aki szereti az apát, aki a gyermeknek csakis a helyes dolgokat fogja megtanítani.

És mennyire ma a Szentlélek, amikor Ő eljött, akkor minden más dolog olyan másodlagosnak tűnik, amikor a Szentlélek eljön. Az emberek mondhatják, hogy a “csodák ideje lejárt”, de amikor elő áll egy Szentlélektől újjá született ember! Mert, Ő csak azt tanítja, ami a valóság. Ő csak az Atyáról beszél.

Inkább tanítsa a gyermekemet olyan ember, aki még az ABC-t sem ismeri, de akiben benne van a Szentlélek, mint a világ nagy professzorai, akikben nincsen Szentlélek. Azért, mert Ő az Atyáról beszél. Látjátok? És a Szentlélek az Atyáról beszél. És Ő megtanítja a gyermeknek: “Ne sodródj ide-oda a különféle tanítások szeleivel”, hanem fogadd el és hidd az Atya által lefektetett alapelveket.

Ez az oka annak, hogy az Isteni gyógyítás annyira egyszerűvé válik az igazi hívő számára, mert ő azt tanulta a Szentlélektől, hogy minden dolgot higgyen el. Hogyan tudnánk mi valaha is kétségbe vonni a Teremtő Szavát?

Hogyan jöhetett létre a világ? Honnan vette Isten az anyagot, hogy elkészítse azt? Megálltál már, hogy ezen elgondolkozz? Ő egyszerűen csak kimondta azt. És, mindezek után, a bennünket körülvevő teremtetett világ nem más, mint Isten Igéjének megnyilvánulása. Gondoljatok bele. A növekedő fák, Isten Szava. Az égig érő hegy... Amikor mi valami szépet akarunk látni, akkor felnézünk a hegyre. És minél feljebb haladunk a hegyen, az annál tisztábbá válik.

Milyen British Columbia északi gleccser mezőin megállni! Itt lent mintha mocsarakat látnánk, kicsit magasabban már tisztább a víz, és felfelé egyre kékebb és tisztább, egyre kevesebb fa látható. Mintha az egész természet azt mondaná: “Tekints fel.” És a hatalmas gleccser jege fölött, ami annyira fényes, hogy úgy világít, mint a nap, mi fölfelé tekintünk. Ha ti jó és valódi dolgokat akartok látni, akkor mindig felfelé tekintsetek. A hegy megmutatja azt. Dávid azt mondta: “Szemeimet a hegyekre emelem, onnan jön az én segítségem. Az én segítségem az Úrtól jön.”

A nevelő a gyermek figyelmét mindig az apára irányította, és az apában való hitre. És, aztán, a nevelő képezte is a gyermeket.

Ma reggel, ahogy az én kedves kis családommal... és láttam a kisfiamat, amikor az ennivalóját az asztalra ejtette, a kis tányérját a tojással meg a benne lévő dolgokat, amin az anyukája annyira hűségesen dolgozott, hogy reggelire elkészítse neki. Próbálta megtanítani a picinek azt, hogy kanállal egyen. És a fiam nem a jobb kezébe akarta fogni a kanalat.

Hát, a magam részéről, azt mondtam: “Hadd csinálja úgy, ahogy neki jó.” De az anyukája máshogy tudta. Ő tudta, hogy ha ezt ráhagyja a kicsire, akkor rejtett balkezesesség alakulhat ki, vagy

balkezes is lehet, ami nem jó. Ezért, mint egy igazi edző, képezte őt arra, hogy a másik kezével egyen, bár a gyerekek az egyáltalán nem tetszett. De az anyuka tudta, hogy mi a picinek a legjobb.

Sokszor, a mi tanítónk, a Szentlélek; és mi rosszul akarjuk csinálni. És, néha fáj is nekünk. Néha ágyban feküdhetünk valamilyen rossz fájdalommal. Néha az orvos mondhatja azt, hogy itt már ne is reménykedjünk. De, a Szentlélek megtanítja, hogy a jobb kezünket használjuk. Ő tudja, hogy mi a legjobb. Tudja, hogy az Atya hogyan akarja azt elvégeztetni velünk. Ő a tanító. És én azt gondoltam...

A kis Joseph, nem a jó kezét akarta használni, úgyhogy az anyuka egy kis gyenge pálcával, *ilyen* hosszú lehet, rásuhintott a kis kezére. A kisfiú rám nézett. És én, teljes szívemből szerettem őt, meghalnék érte, de tudtam, hogy az anyukája tudja, hogy neki mi a legjobb. Ő a nevelő. Azt mondtam: "Az anyuka a gyereket képezi."

Nem kereshetünk és nem harcolhatunk ki túlságosan sok együttérzést. Nekünk figyelniünk kell a mi Atyánk gyermek nevelésére. Ő tudja, hogy mi a legjobb. Néha azt mondjuk, amikor az Evangéliumot hirdetik: "Ó, hát csak hadd járjak a magam gyülekezetébe, ott nem... Igen, én egyszerűen csak hinni fogom Azt *így*." Látjátok? De, emlékezzetek rá, a Szentlélek tudja, mi a legjobb. Ő tudja, hogyan kell nevelni téged. Néha rád suhint az ő pálcájával, és helyre igazít téged. (Branham testvér hétszer kopog a szószéken.) Emlékezzetek kell, hogy Isten Őt tette meg a Gyülekezet nevelőjévé. Ő szereti az Atyát, és mindig az Atyára fog mutatni.

És, most, amikor a gyermek ki lett tanítva, az nem jelentette azt, hogy a gyermek... Az a gyermek természetesen az ő apja gyermeke. De hogyha engedetlen a gyermek, akkor a nevelőnek mindig nehézsége lesz vele. Mindig, egyszer fent, egyszer lent. És aztán, üzenetet kellett hozni az apához, amikor az apa azt kérte. "Hogyan fejlődik a gyermekem?"

Akkor ezt kellene mondania: "Nem halad túl jól." Nos, akkor, ez persze megszorította az apa szívét.

És ma is azt teszi, amikor a Szentlélek Isten elé hozza a rólunk szóló jelentést. Amikor Isten gyermekeivé válunk, akkor elhívásunkhoz méltóan kell járnunk. Mindahhoz méltóan kell járnunk, amit Isten lefektetett számunkra, hogy megtegyünk. Mivel a Szentlélek nevel bennünket, végzi a gyermeknevelést. Voltatok már...

Mikor én kisfiú voltam, az apukám más volt, mint a mai modern apukák. Az apukám hitt a megvesszőzésben, és gyakorolta is azt. Nem felejtettük el a pálcákat. És mégis, ma, negyven hét évesen, emlékszem rájuk. De az jót tett nekem. Nevelt engem. Ha ma elmehetnék a papám sírjához és feltámaszthatnám őt, az első dologként megráznám a kezét és megölelném őt azért, amit tett.

Ha így érzek az én földi apámról, akkor milyen lesz majd megállnunk az Ő Jelenlétében? Amikor, látjuk, hogy minden velünk történt dolog a mi javunkra van, amikor Ő levág belőlünk egy kicsit, és nevel bennünket, elveszi a világ dolgait, és engedi, hogy alázatos gyermekeként járjunk Őelőtte. Kezdetben talán nehéznek tűnik, de Isten jól tudja, hogy mit csinál. Természetesen. Tudja, hogy mit csinál. És Ő, akkor, a Szentlélek, elkezdi hozni az Igét...

Aztán, ha a gyermek engedetlen volt, amíg éretté nem vált, amíg elérte az érettség idejét, akkor... A gyermek mindig fiú, persze, de elveszít valamit.

És itt van az a dolog, amihez el szerettem volna jutni. A Szentlélek vigye ezt el mindannyiótok szívébe, hívők. Pusztán azért, mert hívő vagy, természetesen van örök Életed; Isten ezt így mondta. De szeretnéd, hogy csak úgy jussál be, ahogy Jób is mondta, hogy csak a fogad húsa maradjon meg? Szeretnél csak úgy kerülni az Atya elé, hogy azt a tálentumot, amit Ő adott neked, mindannyiótoknak, hogy azt figyelmen kívül hagytátok és nem használtátok, vagy esetleg más valamit engedtetek utatokba állni? Olyan apró-cseprő dolgokat, amik semmit sem jelentenek nektek végső soron, a kis szóváltásokat, vitatkozásokat, gyülekezeti különbségeket, ezeket beengedtetek, és engedtetek, hogy elvegyék az életetekből a szelídséget és a gyengédséget. Ott akartok-e így állni az Atya előtt? Nem gondolnám. Nem hiszem, hogy ezt akarnátok tenni. Én sem.

Én szeretném, ha Ő azt mondaná: "Jól elvégezted." Nem csak a fogam húzával, hanem: "Jól van Én hú szolgálom. Menj be a te Urad örömébe, mert jól elvégezted, ami rád bízott."

Lehet, hogy háziasszony vagy. Ha az vagy, akkor Isten téged tett meg a gyermekeid tanítójává. Jól végezd a dolgot. Bármilyen legyen is a feladatod, jól végezd azt.

Figyeljünk meg, hogy ha a gyermek nagyon jól bizonyította, hogy méltó mindazokra a dolgokra, amik az apjái voltak a királyságában, és ha tényleg hűséges gyermek volt, akkor a nevelő azt az üzenetet hozta az apához, miszerint: “Ó, a fiad...”

Ó, most, én azt szeretném, ha Ő ezt az üzenetet hozná rólad és rólam. “Ó, a fiad, minden gondolata csak Rólad szól. Csak azon iparkodik, hogy Neked örömet okozhasson. Annyira érdeklődik a Te dolgaidd felől, hogy alig lehet őt visszatartani.”

Inkább legyek egy kicsit túl buzgó az Atya Országáért, minthogy semmi buzgóság ne legyen bennem Azért. Inkább dolgozzak túl sokat. És ahogy a Krisztus Gyülekezete prédikátora mondta egyszer nekem: “Branham úr, inkább a munkában robbanjak le, minthogy berozsdásodjak.” És ez nagy igazság. Inkább a munkától fáradjak ki, és “a lószerszámmal magamon haljak meg”, ahogy Neville testvér mondta, minthogy fel se vegyem magamra azt a szerszámot. Annál rosszabbat nem tehetünk, minthogy nem is próbálkozunk. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt azzal, amink van. És a Szentlélek, a nevelőnk, ezt fogja az Atyához hozni.

És most, figyeljünk meg, hogyha a gyermek egy példamutató gyermek, arról az apa is tudott. És a... Ó, hogy mennyire szeretem az Igét! Egy megadott időben, melyet az apa maga rendelt el, a gyermeket... az ő dicsősége és tisztessége a nyilvánosság előtt is be lett mutatva. Az apa fogta a maga gyermekét, egy ünneplés során, és elvitte őt a nyilvános helyekre. Utána... A saját fia volt, a saját házában született, a fiú helyzetét tekintve is a családba került, hogy apjának minden vagyonát örökölje. Látjátok?

Nos, ha mi mindannyian jól viselkedünk, akkor egy dicsőséges napon mi is örökölni fogunk mindent. Isten, az Ő elrendelt napján, amikor minden embert meg fog ítélni Jézus Krisztus által. Eljön az idő, amikor Isten kiosztja a jutalmakat a hűségeselemeknek, és elutasítja azokat, akik nem voltak hűségeselek.

Az Úr Jézus elmenetele előtt éppen... Isten Benne volt; a Galamb vezette a Bárányt. “Nem a maga akaratát megcselekedni jött, hanem az Atya akaratát, aki elküldte Őt.” A Szellem vezette Őt arra, hogy magával vigye Pétert, Jakabot és Jánost erre a magas hegyre. Ezt nagyon szeretem!

És, egy másik fontos dolog, ha nem haragudtok meg rám, amiért ilyen sokáig beszélek, de ezt szeretném elmondani a hallgatóságnak ma délelőtt, hogy ennek másik jelentése is van. Miután elhagyták a hegyet, lejöttek onnan, a következő kérdés hangzott el: “Kinek mondják az emberek az Emberfiát?” Kinek? Mit mondanak az emberek Rólam? Amint Én veletek voltam, megjelentettem Magamat nektek, mit mondanak az emberek Rólam az Emberfiáról?

Figyeljétek. Micsoda gyönyörű kép a máról! Miután elfogadtátok Krisztust, miután betöltekeztetek a Szellemmel, mit mondanak az emberek rólatok? Mit mondanak az emberek, amikor látják, hogy érzelmileg annyira fel vagytok kavарva, hogy alig tudtok nyugton maradni, az öröm könnyei patakokban folynak az arcotokról, amikor a kezeteket nem tudjátok lent tartani, amikor Sion dalait énekelitek, amikor nem tudtok nyugton maradni, amikor a bűnt látva nem tudjátok megállni, hogy békésen és csendesen ne szóljatok arról? Mit mondanak az emberek minderről? Mit mondanak az emberek, amikor fekszetek, haldokoltok, igazán nyomorult állapotban vagytok, haldokoltok, és azt kéritek Isten egy gyermekétől, hogy imádkozzon veletek a gyógyulásotokért; megvalljátok a bűneiteket és minden dolgot az Atya elé helyeztek, és azt mondjátok: “Atyám, bocsáss meg nekem, és most elfogadom Krisztust gyógyítómnak”, és valóban meggyógyultok?

“Mit mondanak az emberek, hogy ki vagyok Én, az Emberfia?”

A hallgatóságra tekintek, közületek néhányat ismerek; évekkal ez előtt rákban haldokoltatok, az utolsó szakaszban. Néhányan teljesen máshogy néztetek ki, mások vakok voltak. És Isten, az Ő kegyelme szerint, meggyógyított benneteket. És ahogy ti elmondjátok a ti bizonyosságotokat szemtől-szembe az embereknek...

“Mit mondanak az emberek, hogy ki vagyok Én, az Emberfia?”

Mit mondtak erről? Az a kép hogyan változik mától fogva, pedig milyen fekete és sötét volt! Néhányan azt mondják: “Ez fanatizmus.” Néhányan úgy hívták Őt: “Belzebub.” Néhányan azt mondják: “Ez csak gondolat átvitel.” Néhányan azt mondják: “Csak túlságosan izgatottak vagytok.” Mások szerint ez: “Fanatizmus.” Mások azt mondják: “Ezek csak érzelmek.”

De ti mit mondotok erről? Te mit mondasz erről a dologról?

A heves természetű Péter általában nem a helyén való dolgokat mondta, de ezúttal jól szólt. Azt mondta: “Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Nem érdekel, hogy a többiek mit szólnak majd. Ezt akkor is bizonyosan tudom. Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.

FigyeljeteK. Sok időt tudnánk ezzel eltölteni. De menjünk tovább. Jézus azt mondta: “Boldog...” Az emberek átkozódhatnak, az emberek kinevethetnek. Az emberek mondhatják, hogy csak egy szent hempergő vagy. Az emberek nagyon sok névvel illelhetnek téged. De Ő azt mondta: “Boldog vagy te, Simon, Jónának fia. A te Atyád...”

Itt van. Készek vagytok? “Mert nem test és vér jelentette ezt ki számodra.” Te soha nem tanultál erről valamilyen teológián. Soha nem emberek tanításából hallottál erről. Nem test és vér jelentette ezt ki neked, “hanem az én Mennyei Atyám.” Látjátok honnan jön az? A Nevelőtől, a Szentlélektől, aki kijelentés által megjelentette azt.

“És én azt mondom neked, hogy te Péter vagy, kicsi kő. Én vagyok a nagy Kőszikla. Én vagyok a Csúcskő, és te vagy a Rám helyezett kicsi kő. Az Építők választottak téged. Nem te választottad magadat. Az Építők választottak téged. Isten angyalai, amikor egy napon ott dolgoztak a kőbányában, téged hívtak elő, és te alárendelted magadat Nekem. Én a Magam elképzelése szerint vágta ki téged. Olyanná tettelek, amilyennek látni akartalak. Én vágta ki téged körbe: te csak nyugodtan álltál. És kicsi kőként én helyeztelek el téged, hogy illeszkedjél más kövekhez, hogy vezessél más köveket; ez a kő vezesse azt a követ, azt a követ. És a szeretet cementje tart össze benneteket, ez teszi ki az Alapot, amely Én vagyok, hogy összeilleszkedjek minden olyan kővel, aki az Én Nevemet vallja és elfogadja ezt a kijelentést.”

“És ezen a kősziklán, az Isten kijelentésén, amely nyugodtan áll és engedi, hogy vágják (a kő, a kijelentés), fogom felépíteni az Én Egyházamat, és a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak Azon.” Ezzel mutatja azt, hogy a pokol kapui bizonytalansággal ellene lesznek, de legyőzni nem fogják tudni.

És most, barátaim, hadd mondja azt, hogy az élő Isten teljes Egyháza csakis az Úr Jézus Krisztus szellemi kijelentésére van szilárdan felépítve. Nem számít, hogy mennyit tanultál, hogy milyen okos vagy, hogy milyen jól ismered a Bibliát, a Sátán nálad sokkal jobban ismeri Azt. Csakis a kijelentésen keresztül, Isten a Szentlelken, a te Nevelődőn keresztül, jelentette ki neked, hogy Ő az Ő kegyelme által megtart téged.

Ha Ő ma délelőtt a kijelentés által kijelenti neked, hogy ezennel vége a te szenvedéseidnek, hogy vége a betegségednek, (Branham testvér ötször kopog a szószéken), akkor a gyötrés minden szelleme sem tudja megingatni azt az alapot, még ha minden orvos ellent is mond annak. “Mert ezen a kősziklán építem fel az Én Egyházamat, és a pokol kapui sem diadalmaskodhatnak Rajta.”

Ellene fognak állni, de nem győzhetnek fölötte. “Mert ha az ellenség özőnvízként is fog jönni, Isten Szelleme falat fog állítani elé”, minden alkalommal. Látjátok? Értitek? Nos, Jézus kijelentve a tanítványoknak.

Nézzétek meg az Éden kertben, amikor Káin hozta az imádatához való áldozatot, ahogy azt Ábel is tette. Ő imádta Istent. Fizetett a gyülekezetnek. Áldozott. Minden vallásos cselekvést elvégzett, fényesebben, jobban, oda illőbben, mint ahogy azt Ábel tette. Jobb oltárt épített. Szébbet épített. Csillogást adott az imádatához. Látjátok még, hogy az ilyesmire való hajlam hogyan munkálkodik még most is Ádám fiai között? Ragyogást adott hozzá, a mező gyümölcseit, a szép nagy liliumot. És nem csak annyit tett, hanem imádta Istent. “Van olyan út, amely jónak tűnik az embernek.” De, amit ő csinált, az az volt, hogy a saját ismeretén keresztül imádta Istent. Nem a kijelentés szerint imádta az Istent.

És ez lehetséges. Értsétek most meg. FigyeljeteK. Az ismereten keresztül is imádhajátok Istent. Járhattok gyülekezetbe az ismeretek miatt, mert tudjátok, hogy ezt tennetek kell. De ha így jártok gyülekezetbe, akkor az imádatotok hiába való. De amikor valami történik ott lent a szívetekben, ami miatt szeretitek Istent, úgy, hogy nem is tudnátok távol maradni a gyülekezettől, az a kijelentés, Isten kijelentése.

Akkoriban nem volt Bibliájuk. Még csak papírjuk vagy tolluk sem volt, hogy dolgozhattak volna vele. Nem voltak iskoláik. Ezért Ábel, a kijelentés szerint, amit Isten jelentett ki neki, hogy “nem a szépség, nem a mező gyümölcsei, nem az almák miatt kellett elhagyniuk az Éden kertet, hanem a vér miatt.” Ez ki lett jelentve neki, és ezért ment el és hozott egy bárányt. Kijelentés által ő előre látta az Igaz Bárány Eljövételét. Kijelentés által felajánlotta azt Istennek, és Isten elfogadta azt. Ez egész Gyülekezet a szellemi kijelentésre épül fel. Milyen csodálatos!

Nos, hogy ennek végére érjünk. Ott voltak a hegyen. És miután Jézus engedelmes GyermeK volt: a testet, a Bárányt a Szentlélek vezette, Isten mozdult Benne. “Nem a Magam akaratát megtenni jöttem, hanem Annak akaratát, aki elküldött Engem. És Az, aki elküldött engem, az Atya, aki elküldött Engem,

Velem van. És ahogyan az Atya elküldött Engem, és Velem volt, úgy küldelek el Én benneteket.” Ő nem csak elküldte, hanem Ő Vele is ment.

Isten nem csak tanítja az embert és elküldi őt valamilyen teológiai megtapasztalásról szóló kijelentéssel. Hanem, hogyha az ember valóban fel van készülve, akkor Isten vele megy. “Én veletek maradok, bennetek leszek, az idők végezetéig.”

Figyeljük meg, hogy az Ige mennyire csodálatosan halad így együtt! Hogyan betonozza Azt a Szentlélek bele az emberek szívébe a kijelentés és az Úr Jézus szeretete által. Nagyon figyeljük ezt meg.

Ott, miután engedelmes volt, “két vagy három tanú bizonyosságára”, a földön élő legjobb tanúk voltak. Szeretet... Péter, Jakab és János: remény, hit, emberszeretet. A reménység tanúi, a hit tanúi, és a szeretet tanúi előtt Isten az Ő Fiát az Őt megillető helyzetbe helyezte, a világ által valaha is ismert három legnagyobb megnyilvánulás (remény, hit és szeretet) nyilvánossága előtt.

És ott, amint a régi idők apái kihozták az ő fiukat és ruhát adta rá, szertartást végeztek el, és utána a fiú neve egyenértékű volt az apa nevével. A fiú valóban minden dolog örökösevé vált.

Isten oda állította Krisztust a megdicsőülés hegyre, a remény, hit és szeretet tanúbizonyságai elé, és egy Felhővel árnyékolta be Őt. A Biblia azt mondja: “Az Ő köpenye úgy tündöklött, mint a nap. És Hang hallatszott a Mennyből, amely ezt mondta: Ez az én szerelmes Fiam.”

Nos, Péter itt is rendkívül izgatott, mint általában. Ő egy nagyon buzgó ember volt. Bárcsak mindannyian buzgók volnánk, sokszor mondhatunk jó dolgokat buzgó munkánk közben is. Péter nagyon lázba jött, amikor valóban megértette, hogy mi is történik. Isten nemsokára lehetőséget adott neki, hogy bizonyosságot tegyen, amikor a hegyről lementek. De amikor ő látta ott állni... Hárman voltak ott: remény, hit és szeretet. Hárman álltak a hegyen: Péter, Jakab és János, *itt*. Mózes, Illés és Krisztus *ott* álltak, ezek hármukkal szemben. Nos, ők néztek. Ott állt Mózes először, utána Illés, a próféta.

Néhányan azt kérdezik tőlünk: “Fogjuk-e ismerni egymást, amikor a mennybe érünk?” Mikor, Illés és Mózes már több száz éve nem voltak jelen e világon. Nem csak egymást fogjuk ismerni, hanem azokat is ismerni fogjuk, akiket soha nem is láttunk. Péter, Jakab és János soha nem látták Mózeszt, és mégis egy szempillantás alatt felismerték őket, amikor ott álltak a Mindenható Árnyéka alatt. Milyen lesz majd, amikor mi Ott fogunk állni? Sankey-t ismerni fogom, amikor meglátom őt. Ismerni fogom a hangját, bár soha nem hallottam őt. Ismerni fogom Wesley-t, ismerni fogom Moody-t, Kálvint, Knox-ot. Mindannyiukat ismerni fogjuk, amikor oda kerülünk. Más külsőnk lesz, mint most. Mi egy ideiglenes... vagyis megdicsőült állapotban leszünk. Péter, Jakab és János úgy voltak. Tehát, ha ők ott fel tudtak ismerni embereket, akiről korábban még csak képet sem láttak, és azok már több száz éve nem éltek e világon, de ők ott mégis egy szempillantás alatt fel tudták ismerni őket, kétség kívül; milyen lesz majd, amikor mi megdicsőülten fogunk ott állni az Ő Jelenlétében? Fogjuk-e ismerni egymást? Természetesen. Mindenkit ismerni fogunk. A végtelenség lesz ott rajtunk, amint Isten végtelen.

Figyeljük meg. Mostmár be kell fejeznem. Ahogy nézték őket, és Péter...

Mint ahogy egy igazán jó teológus hallgató azt mondaná: “Tudjátok, szerintem minden gyülekezetnek igaza van. Nem számít, hogyha ortodox hited van, ugyanígy nem számít, ha valaki mohamedán vagy buddhista, mindnyájukat össze lehet hozni.”

Péter azt mondta: “Jó nekünk itt lennünk, építsünk most három sátrat. Építsünk egy teológiát Mózesnek. Építsünk egy teológiát Illésnek. És akik csak a törvény alatt akarják Istent imádni, azok is hadd imádják Őt.” És most vegyük csak észre. Ők néztek, Péter és a többiek, Mózeszt nézték. Mózes a törvényt képviselte.

Isten azért adta Izrael gyermekeinek a törvényt, mert ők a törvényt akarták. Isten nem akarta, hogy nekik törvényük legyen. Az az ember választása. A 2Móz 19-ben, a nép azt mondta: “Adj nekünk valamit, ami alapján kiérdemelhetjük a mi üdvösségünket.” Más szavakkal: “Megtartunk egy törvényt, ha Te adsz nekünk törvényt.” Azonban ez soha nem volt Isten terve.

Jobb elvetni magunktól a tervezetést, a magunkét, és csak az Ő tervét használni. Sokkal könnyebbnek találom ezt, az Ő tervének megtartását.

Ott állt Mózes, a törvény. Péter azt mondta: “Nos, néhányan a törvényt tartjuk meg.” Nos, egyetlen test sem igazul meg a törvény megtartása által.

Tehát, miután ott állt Isten törvénye; mellette, ott állt Illés. Így jönnek egymás után, sorrendben. A következő, aki ott állt, Illés volt, aki Mózes után jött. Illés képviselte Isten igazság szolgáltatását, a

profétákat. Illés képviselte Isten igazságosságát olyannyira, hogy Illés az égből jövő tűzzel emésztetett fel és ölettetett meg ötven embert. És Ő képviselte Isten igazságosságát.

Tehát, Péter akarta Isten törvényét és Isten igazságosságát.

Egy ember sem tartatik meg a törvény által. És ha elesel, ha megszeged a törvényt, akkor csakis egy dolog marad hátra, a halál. Ez Isten igazság szolgáltatása. Ezt Isten megköveteli. Az Ő igazságos törvényének... igazságosnak is kell maradnia.

Tehát, akkor, még miközben Péter beszélt és sátort akart építeni, és Istentől kérdezte, hogy megteheti-e azt, amikor ők visszanéztek, akkor csak Jézust látták.

A törvény elbukott. Ma délelőtt mi is vegyük le a szemünket az önigazultságról, vagy olyan dolgról, amit mi tettünk. Én nem könyörgök a törvényért. Nem lehetek megítélve a törvény által, mert én törvény nélküli vagyok. Egy ember sem tartotta meg a törvényt. Nem tudták megtartani a törvényt.

És önmagadat sem tudod megtartani, megmenteni. Nem tudod önmagadat meggyógyítani. És ha a törvényt, a te saját ember csinálta akaratod szerint bele akartad vetíteni a tervbe, akkor a törvény az elbukásod esetén csakis egy dolgot követel meg, az igazságosságot. Az igazságosság pedig nem más mint hogy meg legyél ítélve és örökre meghaljál. Az a teljes megsemmisülést követeli meg. Mert, ha a törvényből csak egyet is megszegünk, az egész törvény megszegéséért vagyunk vétkesek. Ezért meg kell halnod, de Isten... ahogy Isten törvényére nézünk, Isten igazság szolgáltatására is nézünk.

Most tekintsünk másfelé a szemeinkkel. Nézzünk *ide*. Ott állt Jézus, Isten szeretetét képviselve. Nem a törvényt, nem az igazságosságot, hanem benne volt mind a törvény, mind pedig az igazságosság betöltése. "Ez az én szerelmes Fiam." Nincs semmi magunk csinálta dolog. Hallgassunk a nevelőnkre. Ezért mondhatta Péter: "Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia." A törvény és az igazság szolgáltatás Krisztusban találkozott, és ez Isten szeretete az emberi faj felé. Isten szeretete! "Úgy szerette Isten a világot!"

Irgalmas Istenünk, ma délelőtt, amint ezért a hallgatóságért könyörgök, mi nem a törvényért könyörgünk, mi nem kérünk semmiféle törvényt. Nem akarjuk, hogy a saját érdemünk szerint ítélj meg bennünket. Nem akarom a Te igazság szolgáltatásodat, Uram. Nem, ne a Te igazság szolgáltatásod jöjjön rám; soha, Uram. Hanem, a Te irgalmadat kérem.

Ő azt mondta: "Őt hallgassátok." Miért hallgassam Őt? Ő az egyetlen, akinél az üdvösség van. Mária, József és az összes többi szent is nagyszerű emberek voltak, de csakis Őt. "Őt hallgassátok." Ő az egyetlen közbenjáró. Ő az egyetlen közbenjáró Isten és ember között, Krisztus Jézus.

Miért hallgassam Őt? A törvény nem tudott nekem békességet adni, Ő azonban igen. Az igazság szolgáltatás semmit nem adhatott nekem, csakis ítéletet. Ő azonban békességet és megbékélést ad nekem. A törvény elítélhetett engem, mert, ha beteg vagyok, a törvény megköveteli tőlem, hogy mind a természet törvénye, mind Isten igazságossága elvégeztessen rajtam, tehát meg kell fizetnem a büntetésemet. De én ma délelőtt az én fájdalmaimat és az én tekintetemet elfordítom mind a törvényről, mind az igazság szolgáltatásról, és Isten tekintetére nézek, aki Önmagával békített meg engem, kegyelem által, és nem törvény vagy igazságosság által. Hanem, a megbékéltetésen keresztül, kifizette annak az árát, hogy az embert és az Istent újra egybe hozza, hogy eggyé tegye őket.

Lent Svájcban, nem is olyan régen... Ezzel a megjegyzéssel szeretnék zárni. Ti gyerekek, akik iskolába jártok, még mindig ismeritek ezt a történetet, ami soha nem fog kihalni a nép emlékezetéből. Igaz, hogy a mi országunkban már sokan elfelejtették azt, de Svájcban, ahol ez megtörtént, soha nem fog feledésbe merülni. Emlékeztek az iskolai olvasó könyvetekből Arnold von Winkelried-re, Svájc nagy hősére? Ha ma csak megemlítitek is a nevét a svájci Alpokban, az arcuk elpirul és könny szökik a szemükbe. Sok-sok évvel ezelőtt...

A svájciak béke szerető emberek. Olyan németek, akik a korai századokban leköltöztek a hegyekbe, ahol semmijük sem volt. De ők létrehoztak... A németek okossága van bennük. A németek felsőbb rendű fajként gondolnak magukra, ez igaz, de próbálnak feltalálni fegyvereket és bombákat, hogy az egész világot leigázhassák az ő okosságuk által. A svájciak azonban béke szerető emberek. Leköltöztek és készítettek maguknak... beszereztek valami anyagot, és a barátaiknak órákat készítenek, és békességben élnék.

Aztán, magasan a svájci hegyekben, sok évvel ezelőtt, amikor felállították a saját királyságukat, vagyis inkább kormányzatukat, ők nem lettek katonai nemzetté. Ők béke szerető nemzet voltak.

Egy napon megszállók jöttek az ő területükre, és mindenüktől kifosztották őket; semmit, semmit nem kíméltek, bármit is építettek fel. Köveket zúdított le az ellenség a hegyekről. A svájci hadsereg pedig egy mezőn volt, a hegy lábánál.

Gyönyörű Svájcban, milyen sokat néztem őket, hogy hogyan művelik a földjeiket, aztán feljebb a tehenek vannak, még feljebb a hegyen a juhok, és a hegy teteje táján kecskéket tartanak.

És milyen szépen tudnak jódlizni, amit az amerikai hollywood-i úgynevezett jódlizók próbálnak leutánozni, de a kettőt még csak összehasonlítani sem lehet. Veszély esetén kürtöket fújnak meg, és minden szomszéd összegyűlik, ha egyikük valamilyen bajba kerül, vagy szükségben van. Mi pedig most a trombitákat jazz és rock-and-roll együttesekben használjuk. Ó, ez olyan... Micsoda romlottság!

Figyeljetek, barátaim. Hadd idézzem az egyik segítőt megjegyzését: "Ha Isten nem küld ítéletet erre a házasságtörő nemzedékre, akkor Neki fel fog kelleni támasztani Sodomát és Gomorát, és bocsánatot kérni tőlük, amiért felégette őket." Ez így van. Természetesen. Ő igazságos, és semmi más nem lehet tenni, Istennek azt el kell végeznie. Amíg kitárva vannak az irgalom karjai, addig meneküljtek oda.

És ott, a hegyen, ahol az a kis hadsereg állt, éppen azzal felfegyverezve magát, amit talált, pajzsokkal, botokkal, fűrészlapokkal, vasvillákkal, és amit csak találtak. Egyfolytában csak hátrálniuk kellett, hiszen a hatalmas idegen hadsereg előrenyomuló téglafalként jött feléjük. Ott minden ember képzett katona volt, nagy lándzsák voltak, és csak meneteltek előre, egyre inkább hátra szorítva a kis svájci hadsereget, a hegyhez. Reménytelen volt a helyzetük. Minden próbálkozásuk sötét és sikertelen volt, semmi sem menthette meg őket.

Egy idő után közülük felkiáltott valaki, Arnold von Winkelried. Kilépett, és azt mondta: "Testvéreim, ma meghalok Svájcért és a szabadságáért." Azt mondta: "Szeretjük a hazánkat, amiért apáink harcoltak, mert azt akarták, hogy az a miénk legyen. És ma veszélyben van a mi hazánk. Ma én szabadon oda adom az életemet Svájcért." Azt mondta: "Ott, a hegy mögött van az én drága otthonom, szerető feleségem és a kisgyermekeim, akik várják, hogy hazatérjek. De," mondta, "soha többé nem fogom látni őket ezen a földön." Azt mondta: "Ma meghalok Svájcért." Ő...

Azt mondták: "Mit fogsz tenni, Arnold von Winkelried?"

Ő azt mondta: "Kövessetek. Áttöröm az ellenség sorait, áttörök az előőrsökhöz. Aztán fogjátok, amit csak találtok és teljes erőtevével harcoljatok. A hadviselés embereiként küzdjétek azzal, amitek van, minden erőtevével."

Aztán felemelte a kezét, és megnézte, hogy hová érkeztek legsűrűbben a lándzsák. Felemelt kezekkel ezt kiáltotta: "Utat a szabadságnak!" És elkezdett rohanni a közeledő ellenséges fal felé. "Utat a szabadságnak!", kiáltotta. A legvastagabb lándzsák közé rohant, karjait a lándzsák köré fonta, mellkasán gyűjtötte össze őket és meghalt. És aztán a svájciak követték őt azzal, amijük volt. Ez akkora megdöbbenést váltott ki, hogy tényleg átszakították az előőrsöket. Az ellenséges katonák teljesen elvesztették a helyüket, nem tudták, mit kell tenniük. A svájciak közöttük előre nyomulva győztek, és Svájc azóta sem hadakozott háborúban. Amíg csak Svájc meglesz, addig emlékezni fognak Arnold von Winkelried-re.

De, ez a csodálatos hős, bár senkihez nem hasonlítható, mégis csak egy apró dolog, ahhoz a naphoz képest, amikor Ádám fiai...

Amikor a törvény kudarcot vallott és a próféták igazság szolgáltatása kudarcot vallott; ahol a törvény gyenge volt és nem tudott senkit megmenteni a bányák feláldozása által. Az állati vér és az állati szellem már nem térhetek vissza. Kudarcot vallottak. Ezt a Sátán tudta a legjobban. És Isten igazság szolgáltatása, amikor az égből jövő tűzzel felemésztette az ötven embert, és a próféták által a földön kihirdetett igazság szolgáltatás, az emberek folyamatosan lettek elítélve. Minden remény elszállt. Isten küldte a törvényt, Isten küldte a prófétákat; és ők valamennyien kudarcot vallottak. Minden remény elszállt az emberiségtől.

Egy napon, a Dicsőség seregei közül az Isten Fia kilépett, és azt mondta: "A mai napon szabadságot hozok Ádám fiai számára." És ahogy ott állt, amikor minden reménység...

Az ördög betegséget hoz ránk, bűnt hoz ránk, és nekünk azokat magunkra kellett vennünk; a törvény igazságossága megkövetelte azt. És amikor mi elbuktunk a törvény megtartásában, amiért a törvény elítél bennünket, az igazság szolgáltatást kellett végrehajtani. Nem volt kiút, semmit nem tehattunk.

De Ő előre lépett. Az Angyal azt mondta: “Mit fogsz Te tenni?” Ő a földre jött.

És azt mondta: “Most ti, Ádámnak minden fia, vegyétek, amit csak adok nektek a küzdelemhez, és minden erőtből harcoljatok.”

És Ő nem talált gyenge pontot a teológiák, szemináriumok felépítése, a felekezetek tanítása között: Ő oda ment, ahol a legsűrűbben hullottak a lándzsák, keresztül a halál árnyékának völgyén. Ő összegyűjtötte a halált és a betegséget karjaival a Saját mellkasára. És visszaküldte a Szentlelket Pünkösöd napján, kezeinkbe helyezte Őt, és Ádám minden gyermekétől elvárja, hogy minden erejéből küzdjön. Lehet, hogy kinevetnek, hogy üldöznek, hogy szent hempergőnek mondanak, és még minden más; de minden erőből harcolj, mert a győzelem bizonyos. Hála ezért Istennek! (Branham testvér kétszer tapsol.) Az ellenség ki van mozdítva a helyéből. Az előőrseinek sorai át vannak szakítva. A mi üdvösségünk Kapitánya pedig ma is vezet bennünket, a Szentlélek keresztsége által.

Ó, Ádám fiai és lányai, miért csak ültök itt, míg meg nem haltok? Keljünk fel és tegyünk valamit. Fogjuk, amink van, még csak ha egy halandó ajak is az, amit még tudunk mozgatni. Adjunk dicséretet az Úrnak. Adjunk Neki hálát a mi üdvösségünkért.

Ha bűnös vagy, akkor soha nem tudod magad kihívni ennek a földnek a kőbányájából, ahonnan Isten kirobbantott téged az Evangéliummal. Állj hát nyugodtan és engedd, hogy Isten körbe fűrészeljen téged, hogy téged is belehelyezzen az Épületbe.

Ha beteg vagy, emlékezz, hogy Jézus legyőzte a halált, a poklot, a betegséget, a sirt és mindent, amikor meghalt érted a Golgotán. Fogjuk ma délelőtt amink van, és a tőlünk telhető legjobban küzdjünk.

Miközben fejünket meghajtva imádkozunk; kérem, hogy a testvérnő jöjjön a zongorához, és valamilyen szép dicséretet játsszon. Miközben mi...

Értelmes emberek, értékelitek-e ma délelőtt az Úr Jézus halálát? A gyülekezeteitek nem fognak működni, bármennyire is nagyszerűek azok. Az iskoláitok szégyenletes kudarcot fognak vallani, bár lehet, hogy nagyon jók azok. Az orvosaitok kudarcot fognak vallani, bár lehet, hogy jó szakemberek. De, ma délelőtt, fordítsuk el tekintetünket a gyülekezetek és felekezetek törvényeitől, az orvosi rendelőktől, bármennyire is jók azok, és halljuk meg az Árnyékból előjövő Hangját, aki ma délelőtt is beárnyékol minket: “Ez az én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok.”

Drága Mennyei Atyánk, alázatosan, ahogy a keresztények jöhetnek eléd, a mi elveszetteink és szükségben lévőink nevében jövünk Hozzád. Vedd ezeket a mai szavakat, és ó, Szentlélek, aki a Gyülekezetet vezeted, neveld Istenem a Te gyermekeidet ma. Lehet, hogy sokan letértek az Útról, és már nem ismerik Isten útját. Sötétek és feketék, a reményeik kudarcot vallottak, de ők ismét a Golgotára tekintenek, ahol Te elfogtad az ellenség tüzes nyilait, a betegség, a fájdalom, az egész emberiség ellenségének nyilait. Te a Te kebledre gyűjtötted azokat össze, és utat törtél. És ma délelőtt, lent azon a sötét árnyékon keresztül, Dicsőségben látjuk a mi Otthonunkat.

Ahogy Winkelried mondta: “A hegy mögött van az otthonom, ahol haza várnak engem, de többé nem látnak engem.”

De Te, Jézus, soha nem mondtad: “Többé már nem látnak Engem.” Te azt mondtad: “Az Én Atyám házában sok lakóhely van. Elmegyek és helyet készítek nektek, eljövök értetek, és Magamhoz fogadlak benneteket.” Mennyre tiszteljük a nemes Winkelried halálát; de ő halandó ember volt, csak meghalhatott, a többieket maga mögött hagyva. De Te eljöttél meghalni és megváltani, és nem azért, hogy a szeretteinktől el, hanem hogy a szeretteinkhez vigyél minket; nem el az otthonainktól, hanem Haza. Áttörtél a halál sötétségén, hogy a völgy mögött mi is megáthassuk Isten áldásait.

És most, ma, Drága Atyánk, ha a Te gyermekeid közül itt van valaki, akit Te kirobbantottál az élet kőbányájából a Te Evangéliumoddal, mert vágytál ő rá, és formáltad őt ma délelőtt, alakítottad őt, lefűrészelted az ő szokásait, a gonosz gondolkozását, a szóharcait és a visszacsúszását. És most újra bele akarod őt illeszteni az Épületbe. Uram, szólsz most az ő szívükhöz?

És miközben a fejeink meg vannak hajtva, van-e itt olyan gyermek, aki letért az útról, vagy aki soha nem is járt az úton? De érzitek, hogy ma ti is benne akartok ebben lenni, ti is egy kő szeretnétek lenni Isten Épületében? Emeljétek fel a kezeteket Krisztushoz, és mondjátok: “Krisztus, vágd le az én világiasságomat.”

Isten áldjon meg téged, ott hátul, fiatal ember. Isten áldjon meg téged, hölgyem. Isten áldjon meg, uram. Isten áldjon, testvérnő. Isten áldjon. Van-e más?

Most, miközben fejeinket meghajtva várjuk a Szentlelket, ti tudjátok, hogy elestetek-e Istentől vagy sem. Elestetek-e akkor, amikor a nagy Győztes azt mondta: “Jöjj, kövess engem. Vedd fel a kereszted, tagadd meg magad és kövess engem. Én áttörök az ellenség sorain. Én áttörök a bűn előőrsein. Én áttörök a betegség sorain. És te kövess engem és minden erőddel harcolj, mert én utat török neked, és otthonainkat megtartom az Örök Életre.”

Idegen vagy Isten számára, Tőle távol lévő? Csak emeld fel a kezed, egy... Isten áldjon meg, fiatal ember. Van-e más, aki még soha nem emelte fel a kezét, de most megteszi. Mondd azt: “Branham testvér, emlékezz rám, ma. Most Krisztushoz akarok jönni. Én...” Isten áldjon, testvérnő.

“Most Krisztushoz akarok jönni, hogy az Ő fűrésze vágjon engem is körbe. Valami ma délelőtt megérintette a szívemet. Bennem valami megremegett. A világi szokásaim elborítottak engem, a világ szennye és mocska leplezett... elborított engem. De az Evangélium, ma, leleplezett engem, és én bűnösen állok Isten színe előtt, tudom. Azt akarom, hogy Isten belőlem is követ formáljon, vágjon ki engem, és helyezzen az Ő Királyságába. Akarom, hogy ma leleplezzen engem. És amint Ő leveszi rólam a szennyet, akarom, hogy Ő körül fűrészeljen engem és az Ő Királyságába helyezzen.” Felemelnétek a kezeteket Őhöz, mielőtt imádkozunk a... a bűnösökért? Rendben.

Négy-öt kéz van felemelve. Imádkozom értetek. Talán most nincs, nem áll módunkban előrehívást csinálni, talán várjatok egy pár percet. Én... Miután a betegekért imádkoztam, szeretném, ha ti is ide jönnétek. Most tiértetek fogok imádkozni, hogy Isten valami különlegeset adjon meg nektek.

Mennyei Atyánk, a Te Szent Igédben meg van írva a Te Írásod szerint, Máté evangéliumának ötödik részében, hogy: “Aki hallja az én beszédemet és hisz Abban, Aki elküldött Engem, örök Élete van; az nem megy ítéletre, hanem átment a halálból az életre.”

Hallgasd meg a Te szolgád könyörgését mindezekért, akik felemelték a kezüket. Te azt mondtad: “Egy ember sem jön Hozzám, csak ha az Atya vonja őt.” És Te Magad felé vontad őket ma délelőtt, ők hallottak, és felemelték a kezüket. “A hit hallásból van, az Ige hallása által.” Köszönöm Neked ma őket. Imádkozom, hogy szentelj meg minden hívőt. Töltsd be a te Szentlelkeddel azokat, akik éhesek a szívükben, akik ma reggel megváltak a világtól, és akik azt akarják, hogy kövekként fűrészeljék őket körül, hogy beépülhessenek a Mester Építményébe. Ezt kérjük Krisztus Nevében. Ámen.

Nem érzitek, hogy mások lettetek? Nem igaz, hogy a Szentlélek egyszerűen fogja Isten Igéjét, mintha az egy dörzskefe lenne, és egyszerűen ledörzsöli a világ dolgait? Aztán egészen újnak érzed magad. Énekeljük ezt a dicsőséges régi himnuszt, még egyszer, Isten dicsőségére. “Egy forrás van, melyből fakad büntörlő, drága vér.” Mindannyian együtt. Rendben.

Egy forrás van, melyből fakad
büntörlő drága vér,
E vér csodás nyugalmat ad,
Itt bú, baj véget ér.
E forrás értem is buzog
Örömmel vallom ezt,
Jézus a bűnért áldozott,
S enyém is a keresztt.

Most valamit megkérdezek tőletek. Hányan érzitek azt, hogy bűneitek a Vér alatt vannak? Emeljétek fel a kezeteket. “Hiszem, hogy Isten megbocsát nekem, és az Ő gyermeke vagyok.

Kereszten az egyik lator
E forrást nyerte meg,
És tisztán ment a mennybe
Hol mindent elnyerhetett.

Az az ember haldoklott. Örvendezett, hogy meglátta az ő napján a forrást.

Gyötör a bűn, nem volt remény
S a vér, ím megsegít.
Halálomig dicsérem én
E forrás erejét.

Miközben ezt a versszakot énekeljük, és ismét a refrénhez érünk, azt kérem tőletek, hogy fogjatok kezét valakivel, aki a közeletekben ül. Mondjátok: “Isten áldjon meg, keresztyén testvérem”, bárki is van

ott. Énekeljünk ismét az Úrnak. Először, emeljük fel a kezeinket, és énekeljünk. “Kereszten az egyik lator...” Most, a refrénnél fogjunk kezét egymással.

Kereszten az egyik lator...

Atyánk, mi most Téged imádunk.

E forrást lelte meg...

E forrás értem is buzog,

Örömmel vallom ezt

Jézus a bűnért áldozott

S enyém is a keresztt.

Most fogjunk kezét egymással.

Örömmel vallom ezt,

Jézus a bűnért áldozott,

S enyém is a keresztt.

Milyen boldogok vagyunk mi ma, keresztyén hívőkként, az Ország polgáraiként, hogy Isten elmosta a mi bűneinket, és új teremtéssé tett bennünket Krisztus Jézusban. Örültök-e az Úrnak? (A gyülekezet felel: Ámen.) Csodálatos!

Emlékezzetek, barátaim, hogy ma este ismét alkalom lesz. Isten áldjon meg benneteket.

Egy kicsit hosszabban beszéltem, ma délelőtt, mint ahogy akartam. Az alkalom után rögtön egy találkozóra kell mennem. Találkoznom kell néhányóttal, kedves barátaim. Talán el tudnánk azt halasztani ma estére, amikor visszajövök az itteni esti alkalmakra. Mert, én egyszerűen... Azt hittem, hogy tizenegyre végzek, de most... Hányóttokért kell imádkoznom? Emeljétek fel a kezeteiket, mindenütt. Sok emberért kell imádkoznunk.

Mondtam nektek, hogy az az evangélikus ember írt nekem egy levelet, és kárhoztatott engem, azt mondta: “Egy olyan ember, aki másoknak prédikál”, tényleg ezt teszem, “hogy mondhatja azt, hogy az Ördög nem tud gyógyítani”, és így tovább. A tőlem telhető leggyengédebben válaszoltam neki.

Visszaírt egy levelet, és azt mondta: “Szeretnék találkozni önnel az Üzletemberek Megbeszélésén.”

És én megkértem Moore testvért, hogy neki is adjon helyet. Ő igent mondott.

Úgyhogy elvittek engem az evangélikus teológiára, ott egy vacsorát szerveztek, az összes hallgató és tanár ott volt. Ez az ember a dékánjuk volt: ő ült mellettem. Együtt vacsoráztunk. Ők németek voltak. És egy igen nagy vacsorát készítettek. A hölgyek szolgálták fel az ételt, és így tovább. A vacsora után ez az evangélikus dékán, az intézmény dékánja felállt, és azt mondta: “Branham testvér, én egy célért hívtam ide Önt.” Tovább folytatta: “Azért, mert mi meg akarjuk találni Istent a Szentlélek keresztségében.” Rá néztem, utána pedig Moore testvérré. Moore testvér pedig rám tekintett. A férfi azt mondta: “Én kritizáltam Önt, és ezért bocsánatot kérek.” Azt mondta: “Branham testvér, Önnek igaza van, és kérem, hogy bocsásson meg nekem. És most akarjuk a Szentlélek keresztségét.” Azt mondta: “Mi már láttunk embereket székeken rúgkapálózni, láttunk embereket dolgokat szétszedni; de mi az igazi Szentlelket akarjuk.”

Azt mondtam: “Ti hisztek?” Ő azt mondta... Én azt mondtam: “Mi az evangélikus teológia... Mi az evangélikus felekezet?”

Ő azt mondta: “Nekünk nem számít az evangélikus felekezet. Mi Krisztust akarjuk.”

És Bob Schuler és a többiek, a Keresztyén Hírnök szerkesztője, és a többiek, vették a Szentlelket, Billy egyik kebelbarátja is és az ott lévők. Azok a testvérek éheztek a Szentlélekre. Aztán azt mondtam...

Ő azt mondta: “Ez az evangélikusoknak van?”

Én azt mondtam: “Ez annak van... aki csak akarja, jöjjön el.”

Ő azt mondta: “Hogyan lehet Ez a miénk?”

Én azt mondtam: “Tényleg komolyan akarod?”

Ő azt mondta: “Igen, Branham testvér, a szívünk mélyéből.”

Én azt mondtam: “És ti, hallgatók?”

Mindenki felemelte a kezét, és patakokban folyt a könny az arcukról. “Mi akarjuk Jézust.”

Azt mondtam nekik: “Toljátok el magatokat a tányérjaitokat. Fogjátok a székeiteket, és tegyétek őket a fal elé.” Mindenki ezt cselekedte. Utána azt mondtam: “Most térdeljetek le, arcotokkal a fal felé, és kezdjétek el kérni a Szentlelket.” Moore testvért kértem meg, hogy álljon fel és imádkozzon. Én pedig

mentem, és kézzel imádkoztam az összes hallgatóért, és mind a hetvenkét diák és a dékán is megkapta a Szentlélek keresztségét. És most megrengetik a vidéket, ahol élnek, csodákkal és Isten munkájával. Gyógyító szolgálataik vannak és mindezek a dolgok, az evangélikus teológián.

Ó, a teljes szívemből énekelni tudnék! Miért? Amikor éhezünk és szomjúhozunk!

Ez a szegény kis asszony, aki rákban haldoklik, ő nyilván éhezik és szomjazik a mai délelőttön, hogy Isten meggyógyítsa őt. Sokan ültök itt ma szív betegséggel. Természetesen. Meghaltok, ha Isten meg nem gyógyít benneteket. A többieknek más betegségeik vannak, nagyon súlyosak. De, barátom, ne az igazságosságra tekints; mert te nem fizetheted meg az igazság szolgáltatás árát. Ne a törvényre tekints, mert a törvényt nem lehet megtartani. Hanem csak Jézusra tekints, mert Ő az Egyetlen, Aki megváltott téged. Hit által az Ő Nevében meggyógyulhatsz ma délelőtt.

És ha Isten elküldött hetvenkét evangélikus szolgát, hogy az Evangéliumot hirdesse, a keresztséggel... kézzel által. Jézus azt mondta, hogy amikor Ő nekünk adja a harcainkat... Mint Winkelried, ahogy azt mondta: "Harcoljatok azzal, amitek van." Ezt mondta Ő: "Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Az Én Nevemben gonosz szellemeket űznek ki, vagy démonokat. Új nyelveken szólnak. És ha kígyó marja meg őket, nem fog nekik ártani. Kezeiket betegek helyezik. és azok meggyógyulnak."

És nézzük meg, hogy mennyi mindenki van kivágva a világból most, ahogy az Evangélium terjed. És Ádám fiai, akik felvették az Úr Jézus Krisztus kegyelmét, küzdenek, és átvágják most az ellenség sorait. És mi küzdünk, ahogy csak bírunk.

És ti, akik jól vagytok ma délelőtt, akik értékelitek a jó egészséget, emlékezzetek a betegek, ahogy most imádkozunk értük.

Kérem, hogy a betegek ezen az oldalon sorakozzanak fel, a jobb oldalamon. Kérem, hogy a vének segítsenek nekik. Kérem az Evangélium szolgálait, hogy ide álljanak, közelre, imádkozni.

Ha lehetséges, ne menjetek el. Szeretnénk nemsokára újabb előrehívást csinálni, amint lehetséges. A szolgálat nem ér véget a betegekért való imádsággal.

Tehát álljatok sorba ezen az oldalon. Neville testvért, a mi kedves testvérünket kérjük, hogy tegye azt, amit rendszerint szokott. Ha lehetséges... Isten áldjon meg, testvérnő. Mi volt az? (Üres hely a szalagon.)

Higgy, ó, csak higgy; higgy, ó, csak higgy,

Minden lehetséges, csak higgy;

Csak higgy.

Merre tekintünk? Jézusra. Az orvosok kudarcot vallottak. Minden más kudarcot vallott. De, "Ez az én szerelmes Fiam, Őt hallgassátok." Mit mondott? Azt mondta: "Őt hallgassátok." Mit mondott? "Csak higgy." Miért? "Minden lehetséges."

Ne félj, kicsiny nyáj, keresztről a trónra

Ment Ő... életre, Egyedül ment...?...

Ő... hatalom a földön és minden hatalom ott fent,

Neki adatott mert szereti a nyáját.

Minden hatalom, betegség fölött, és minden, Neki adatott. "Őt hallgassátok." "Csak higgy."

... csak higgy,

Minden...

Amikor minden kudarcot vall, az orvos kudarcot vall, mikor minden kudarcot vall, mit mondott Ő? Csak higgy. (Üres hely a szalagon.)

Néhány száz, úgy gondolom. Néhányan toloszékeken jöttek. Egy itt feszítő kereten van, a halál küszöbén.

A ti szeretett orvosaitok, akik darabokra tudják vágni a testet, akik ismerik az anatómiát, akik néznek és látnak az ő ismeretük szerint, ők próbálnak életet menteni, de sokszor kudarcot vallanak.

Mi annyira örülünk annak, hogy a dicsőség Fellege ott lebegett fölötté, és azt mondta: "Ez az én szerelmes Fiam." Amikor a törvény kudarcot vallott, az igazságosságot elhordozni nem tudtuk, akkor Isten azt mondta: "Őt hallgassátok." És mit mondott Ő? "Minden lehetséges, ha csak hinni tudsz."

Ó, segíts a mi hitetlenségünkön.

Az Evangélium szolgálaként most megkenjük a betegeket, és kezeinket rájuk helyezzük, miközben ennek a gyülekezetnek az odaszánt emberei együtt imádkoznak. Isten, áldd meg a mi erőfeszítéseinket és gyógyítsd meg a betegeket, Jézus Nevében kérünk.

Fejünket meghajtva, miközben a gyülekezet halkán énekli a *Higgy, ó, csak higgy*-et. Neville testvér megkeni a betegeket, én pedig kezeimet rájuk helyezem.

Drága Mennyei Atyánk, megújulva, ahogy a szószékről jövök, ahol élet és halál, bűnös és ítélet...?... a kimenekülés útját mutatod nekik. Mögém vetem azt, és kezeimet erre a beteg asszonyra vetem. A szerettei állnak, és őt nézik. Semmi sem segíthet, csakis Te. Kezeimet rá helyezem, ahogy te azt rendelted...
